

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyně Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

Žalobkyně: **ŠEDOVÁ clean service, o. p. s.**, IČ 293 76 351
sídlem Budovatelská 872/51, 696 01 Rohatec
zast. advokátkou Mgr. Bc. Janou Dlouhou,
sídlem Hornoměstská 357/25, 594 01 Velké Meziříčí

proti
žalovanému: **Státní zemědělský intervenční fond**,
sídlem Ve Smečkách 33, 110 00 Praha 1

řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2022, č. j. SZIF/2022/0009356,

takto:

- I. Rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 7. 1. 2022, č. j. SZIF/2022/0009356, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení, k rukám zástupkyně žalobkyně Mgr. Bc. Janě Dlouhé, částku 9 800 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla ukončena administrace žádosti žalobkyně o dotaci v rámci Programu rozvoje venkova (dále též „PRV“).
2. V podané žalobě uvedla žalobkyně, že žádost o dotaci podala k žalovanému dne 31. 10. 2021. Žádala o podporu s projektem ŠEDOVÁ clean service, o.p.s. – Rozšíření služeb a vybavení,

a to v rámci operace 19.2.1. - Podpora provádění operací v rámci komunitně vedeného místního rozvoje. Dne 9.11.2021 vystavil žalovaný potvrzení o zaregistrování žádosti o dotaci z PRV, a to sdělením č.j. SZIF/2021/0658721.

3. Žalobkyně dále uvedla, že dne 7. 1. 2022 obdržela žalobou napadené „Oznámení o ukončení administrace žádosti“ z důvodu údajného nedodržení velikosti podniku žalobkyně jako žadatele, když program je určen pro malé podniky. V souladu s poučením na rozhodnutí podala žalobkyně dne 28. 1. 2022 žádost o přezkum rozhodnutí k Přezkumné komisi ministerstva zemědělství, avšak dosud nebylo o této žádosti rozhodnuto. Jelikož žádost o přezkum není oprávněným prostředkem a jelikož nemá vliv na právní moc rozhodnutí, podává žalobkyně tuto správní žalobu.
4. Žalobkyně nesouhlasí, že není malým podnikem. Marie Šedová je sice společníkem či společníkem a statutárním orgánem v dalších společnostech, nicméně žádná z nich nepůsobí na stejném nebo navazujícím trhu jako žalobkyně. Určení stejného nebo navazujícího trhu je přitom klíčové pro posouzení, zda se dva podniky posuzují jako podniky propojené pro účely kategorizace malého podniku, jsou-li propojeny přes fyzickou osobu nepodnikající. Žalobkyně následně uvedla důvody, pro které je přesvědčena, že splňuje definici malého podniku.
5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Dále uvedl, že předmětná žádost o dotaci byla zaregistrována v rámci 7. kola Programu rozvoje venkova dne 27. 10. 2021 v rámci opatření 19.2.1 Podpora provádění operací v rámci komunitně vedeného místního rozvoje. Žalobkyně jako žadatel o dotaci byl tedy v tomto případě povinen plnit podmínky stanovené Pravidly, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova ČR na období 2014 - 2020 pro 7. kolo žádostí č. j. MZE-30674/2021-14113. Záměrem žalobkyně jako žadatele o dotaci bylo dle žádosti rozšíření nabídky služeb o novou službu - plnění klimatizace prostřednictvím mobilního zařízení a nákup nových automobilů k převážení mobilní klimatizace a vysavačů, dále nákup plničky klimatizace, vysavačů a vysavačů na mokré čištění. V rámci projektu měla být vytvořena 4 pracovní místa s úvazkem 0,5 na pracovní pozici pracovník úklidu k nově nakoupeným strojům a novým technologiím. V žádosti žalobkyně uvedla, že je malým podnikem (viz žádost o dotaci, str. 2 B1 Popis projektu). Následně žalovaný citoval právní úpravu vztahující k dané věci a poté uvedl, že považuje žalobkyni za propojený podnik se společnostmi: PERFECT pure service, o.p.s., ŠEDOVÁ clean service - Břeclavsko z.ú., ŠEDOVÁ clean service - Humpolecko z.ú., ŠEDOVÁ clean service - Zlínsko z.ú., ŠEDOVÁ clean service - Boskovicko z.ú., ŠEDOVÁ clean service - Hustopečsko z.ú., ŠEDOVÁ clean service - Olomoucko z.ú., ŠEDOVÁ pure service z.ú., SCS invest s.r.o., ŠEDOVÁ production s.r.o., ŠEDOVÁ s.r.o., DEKAMA o.p.s. a uvedl konkrétní důvody, pro které dospěl k tomuto závěru, potažmo k závěru, že žadatelka o dotaci by v daném případě měla být posouzena jako střední podnik. Konkrétně uvedl, že skutečnost, že posuzované podniky vykonávají svou činnost nebo část své činnosti na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích žalovaný dovozuje z předmětu jejich činnosti, resp. z poskytování úklidových služeb. Společné jednání spatřuje v rodinných vazbách a dále ve skutečnosti, že fyzické osoby slaďují své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí posuzovaných podniků, což vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé. Pokud propojený podnik má 50 - 249 zaměstnaných osob, řadí se automaticky do středního podniku. Posuzované podniky mají dohromady min. 140,62 ročních pracovních jednotek (dále jen „RPJ“), tedy výrazně překračují limit 50 RPJ pro kategorii malý podnik, a je tedy nutné je řadit do kategorie střední podnik.

6. Žalobkyně v replice setrvala na žalobních argumentech a na svém stanovisku, že v jejím případě se jedná o malý podnik.
7. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro takový postup byly splněny podmínky ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jak bude dále rozvedeno.
8. Městský soud v Praze při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a věc posoudil takto:
9. Soud se nejprve zabýval přípustností podané žaloby, tj. zda napadené rozhodnutí podléhá soudnímu přezkumu. Povahou aktu o ukončení administrace žádosti, a možností procesní obrany proti němu se Nejvyšší správní soud zabýval opakovaně (např. v rozsudku ze dne 5. 9. 2018, č. j. 10 Afs 339/2017 - 48, nebo v rozsudku ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 61/2013 - 43, č. 2909/2013 Sb. NSS), přičemž tento akt považoval nejen za rozhodnutí správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s., ale i za správní rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu, proti němuž se lze bránit odvoláním a následně popřípadě rovněž žalobou proti tomuto odvolacímu rozhodnutí. Na tuto judikaturu reagoval zákonodárce novelou č. 208/2019 Sb., kterou výslovně vyloučil podání odvolání; na povaze tohoto aktu jako rozhodnutí to však ničeho nemění. Po uvedené novele je možné se proti sdělení dle § 11 odst. 5 zákona o SZIF bránit přímo žalobou podanou dle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2021, č. j. 5 Afs 277/2021 - 33, či ze dne 14. 1. 2022, č. j. 5 Afs 298/2021 - 40). Žaloba je s proto s ohledem na výše uvedené přípustná a rozhodnutí žalovaného jakožto správní rozhodnutí podléhá soudnímu přezkumu.
10. Poté se soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, resp. otázkou, zda napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti.
11. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008 č. j. 3 As 51/2007-84). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003 č. j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003 č. j. 2 Ads 33/2003-78) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003 č. j. 7 A 181/2000-29), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994 č. j. 6 A 63/93-22). Takové vady soud v daném případě shledal.
12. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008 č. j. 7 Afs 212/2006-76). Není přípustné

institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.

13. V dané věci žalobou napadené rozhodnutí označené „Oznámení o ukončení administrace Žádosti o dotaci v rámci PRV“ obsahuje text: *„Žadatel/příjemce dotace musí splňovat definici žadatele/příjemce dotace od data podání žádosti o dotaci na MAS do konce lhůty vázanosti projektu na účel; (s výjimkou velikosti podniku, která musí být dodržena pouze do podpisu Dohody - neplatí pro Fichi dle čl. 35, odstavec 2., písmeno c)); C.“* Za tímto textem následuje poučení: *„Pokud žadatel s Oznámením nesouhlasí, může se dle kapitoly 11/12 Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014 - 2020, ve lhůtě 21 kalendářních dnů od jeho doručení písemně obrátit na Přezkumnou komisi Ministerstva zemědělství s žádostí o přezkum. Tento postup nemá vliv na právní účinky Oznámení. Na uzavření Dohody o poskytnutí dotace (dále jen „Dohoda“) není právní nárok (§ 11 odst. 5 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu - dále jen „zákon o SZIF“). Oznámením o ukončení administrace vydaným před uzavřením Dohody je řízení o žádosti žadatele ukončeno“.*
14. Jelikož je sdělení o ukončení administrace žádosti správním rozhodnutím, je na něj třeba klást stejné nároky jako na jakékoliv jiné rozhodnutí správního orgánu, zejména pak požadavek na řádné odůvodnění správního rozhodnutí. Z odůvodnění musí být zřejmé, na základě jakých úvah dospěl správní orgán ke svým závěrům. Dle judikatury správních soudů je rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné, pokud z něj nelze zjistit, o čem, jak nebo proč bylo tak rozhodnuto. Odůvodnění musí obsahovat skutková zjištění, hodnocení důkazů, jakož i právní závěry z nich vyplývající (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, či ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63). Je-li v odůvodnění pouze odkazováno na podklady založené ve spise bez jakékoliv právní úvahy, a tyto podklady, další důkazy a argumentace účastníka řízení nejsou nijak hodnoceny či vypořádány, trpí takové rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006 - 36).
15. Co se týče napadeného rozhodnutí, z jeho odůvodnění vyplývá pouze, že žalobkyně musí splňovat definici žadatele/příjemce od data podání žádosti až do konce lhůty vázanosti projektu na jeho účel. Z odůvodnění vůbec nevyplývá, na základě jakých úvah a na základě jakých kritérií dospěl žalovaný k závěru, že byly podmínky pro ukončení administrace žádosti žalobkyně v daném případě naplněny. Takový nedostatek nemůže být zhojen dodatečně až ve vyjádření k žalobě (k tomu viz dále).
16. K námitkám žalobkyně, která brojí proti tomu, že není středním podnikem, soud uvádí, že žalobkyně míří proti úvahám žalovaného, které v napadeném rozhodnutí absentují, což znemožňuje soudu blíže přezkoumat úvahy tohoto obsahu v napadeném rozhodnutí a dovodit, co z něho ve skutečnosti vyplývá. Nadto účastníci řízení a ani soud při přezkumu napadeného rozhodnutí nemají povinnost dohledávat důvody, pro které byla administrace žádosti ukončena, potažmo z jaké části rozhodnutí a proč plyne, že žalobkyně nesplnila podmínku „malého“ podniku (na základě jakých kritérií a skutečností). To je povinností žalovaného správního orgánu, aby z odůvodnění rozhodnutí jednoznačně vyplynulo,

z jakých důvodů není žalobkyně považována za „malý“ podnik. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí žádnou konkrétní úvahu či podklady pro své rozhodnutí neuvedl. Za těchto okolností nelze bez dalšího dovodit, z jakých důvodů došlo v daném případě k vydání napadeného rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí je tak v tomto ohledu zcela nedostatečné a nepřezkoumatelné.

17. Soud shledává vhodným na tomto místě upozornit na skutečnost, že ačkoliv žalovaný ve vyjádření k žalobě vyložil některá teoretická východiska týkající se definice malého a středního podniku, na něž žalobkyně reagovala v replice, nelze se s takovým postupem ztotožnit. Jak již bylo výše vyloženo, je tomu tak proto, že absence uvážení o důvodech rozhodnutí nemůže být zhojena tím, že se těmito důvody bude žalovaný věcně zabírat až ve vyjádření k žalobě proti rozhodnutí.
18. Městský soud v Praze tedy z důvodů shora uvedených podle § 78 odst. 1 ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc k dalšímu řízení žalovanému. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť z něj není zřejmé, jaké úvahy vedly žalovaného k vydání žalobou napadeného rozhodnutí, je tedy nepřezkoumatelné pro nedostatek jeho důvodů. Soud se ve shodě s judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.11.2003, č.j. 7 A 38/2001-37) nezabýval meritem věci za situace, kdy napadené rozhodnutí ruší pro podstatné vady řízení podle cit. ust. § 76 s.ř.s., když soudcovské hodnocení by v danou chvíli bylo předčasné. Bude na žalovaném, aby se v dalším řízení podrobně vypořádal s námitkami žalobkyně, včetně obrany uplatněné v žalobě, tyto námitky řádně vyhodnotil a rozhodl, přičemž v odůvodnění svého rozhodnutí zaujme stanovisko ke všem uplatněným důvodům a podrobně vyloží, jakými úvahami byl ke svým závěrům veden.
19. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem za 2 úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Výše odměny tak činí 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. září 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu